

Perspectiva islamică asupra sexului

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Islamul recunoaște faptul că dorința sexuală a persoanei trebuie îndeplinită.

De asemenea, Islamul consideră că îndeplinirea acestei dorințe este un lucru lăudabil atât timp cât aceasta este realizată în limitele impuse de Shari'ah (Legislația Islamică). Acest fapt nu este unul demn de dispreț și nici de neglijat. De aceea, în această carte vom

discuta despre metodele Islamice pentru satisfacerea nevoilor de ordin sexual și despre cum pot acestea să fie transformate dintr-o dorință primitivă într-un act de adorare, pentru care musulmanul să primească răsplată.

<https://islamhouse.com/427329>

- [Perspectiva islamică asupra sexului](#)
 - [Introducere](#)
 - [Perspectiva islamică asupra sexului](#)
 - [Pașii urmați de islam pentru a controla instinctul sexual](#)

- [Căsătoria în islam](#)
- [Eticheta pentru noaptea nunții](#)
- [Manierele preludiului dintre cei doi soți](#)
- [Modalitățile de flirtare între cei doi soți](#)
- [Drepturile celor doi soți în islam](#)
- [Divorțul în islam](#)
- [Desfacerea căsătoriei la cererea soției \(khula\)](#)
- [Consecințele libertății sexuale](#)
- [Concluzie](#)

Perspectiva islamică asupra sexului

Introducere

În numele lui Allah Preamilostivul,
Prea Îndurătorul!

Toată lauda I se cuvine lui Allah
Preaînaltul și binecuvântările lui Allah
fie asupra Profetului Său, Mohammed,
asupra familiei sale, a companionilor
săi și asupra tuturor celor care urmează
Calea cea Dreaptă; fie ca Allah Cel
Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua
Judecății!

Islamul consideră dorința sexuală ca
fiind o necesitate de bază care trebuie
satisfăcută. El consideră satisfacerea
acesteia un fapt de dorit, atât timp cât
este îndeplinită în modalitatea
prescrisă de Allah și nu o privește ca
pe o chestiune ne semnificativă care ar

trebui neglijată. Allah Preaînaltul spune:

„Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele jinduite - femeile, copiii, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții celei pământești, în vreme ce la Allah este bună întoarcere.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 3:14]

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Femeile și parfumul mi-au fost făcute dragi, însă eu mi-am găsit liniștea în rugăciune.” [An-Nasa‘i]

Islamul interzice suprimarea totală a nevoii sexuale, deoarece este religia naturii înnăscute a omului. El prescrie satisfacerea dorințelor și a nevoilor oamenilor într-o manieră corectă și sănătoasă, în conformitate cu reglementările Legii islamice, separându-le de instinctul animalic detestabil. În același timp, acest instinct poate fi unul dintre motivele pentru care oamenii ajung în Focul Iadului, dacă nevoia sexuală a fost satisfăcută în modalități nepermise.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a fost întrebat despre ceea ce îi face pe oameni să

între în Rai cel mai mult, iar el (ﷺ) a spus: «Taqwa (evlavia, teama de Allah) și un caracter bun.» De asemenea, a fost întrebat despre ceea ce îi face pe oameni să intre în Focul Iadului cel mai mult și a spus: «Gura și părțile intime.»” [At-Tirmidhi]

În această carte, vom încerca să cunoaștem reglementările islamului cu privire la satisfacerea nevoii sexuale și ridicarea ei la rangul de act de supunere și adorare – astfel încât, dacă se satisface în modalitățile acceptate de Legea islamică, musulmanul este răsplătit, așa cum se întâmplă și în cazul celorlalte fapte bune ale sale. Abu Dharr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Unii dintre companionii Profetului i-au spus: «O, Trimis al lui Allah, cei bogati au luat (toată) răsplata. Ei se roagă așa cum ne rugăm și noi, postesc așa cum postim și noi și oferă caritate din surplusul averilor lor.» (Trimisul ﷺ) a spus: «Oare nu a prescris Allah pentru voi (modalitățile) prin care puteți să oferiți (de asemenea) caritate?! În fiecare tasbīh[1] este o caritate, în fiecare takbīr[2] este o caritate, în fiecare tahmid[3] este o caritate, și în fiecare tahlīl[4] este o caritate și a îndemna la ceea ce este bun este caritate și a opri de la ceea ce este rău este caritate și în actul sexual al bărbatului (cu soția sa) este caritate.» Ei au spus: «O, Trimis al lui

Allah, există o răsplată pentru acela dintre noi care își satisface dorințele sexuale?» (Profetul ﷺ) a spus:

«Spuneți-mi, dacă și-ar satisface nevoile prin mijloace nepermise (haram), oare nu i-ar fi (scris) pentru aceasta un păcat? Tot astfel, dacă își va satisface nevoile prin mijloace permise, îi va fi (scrisă) o răsplată.»”
[Muslim]

Islamul a făcut din căsătorie modalitatea corectă prin care musulmanul să-și satisfacă nevoile sexuale și a încurajat-o. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„O, voi, tineri, acela dintre voi care își permite (din punct de vedere financiar

și fizic), să se căsătorească, pentru că aceasta stăpânește privirea (de la lucruri interzise) și împiedică de la imoralitate, iar cel care nu își permite, atunci să postească, pentru că acesta este un mijloc de a controla dorința sexuală.” [Muslim]

Islamul consideră căsătoria o nevoie înnăscută ce trebuie satisfăcută pentru liniștea sufletului individului. Pentru societate ea reprezintă un leagăn din care izvorăsc iubirea, îndurarea și altruismul, iar pentru specia umană, ea este o modalitate de perpetuare. În plus, aceasta reprezintă o cale de protejare a castității, stabilității, onoarei și demnității, atât la nivel personal cât și social.

Astfel, abținerea de la căsătorie îl împiedică pe individ să beneficieze de toate acestea și îl face să se opună naturii sale înnăscute.

În islam, scopul căsătoriei este acela de a oferi liniște sufletească și stabilitate afectivă pentru ambii soți. **Allah Preaînaltul spune:**

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [30:21](#)]

Alt scop al căsătoriei este acela de a proteja castitatea celor doi soți și de a-i feri de căderea în cele nepermise (adulter). Allah Preaînaltul spune:

„[...] ele vă sunt veșmânt vouă, iar voi le sunteți veșmânt lor [...]”

[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:187]

Unii oameni se opun islamului în această privință și pledează pentru relațiile sexuale libere, ce nu sunt reglementate din punct de vedere religios și legislativ. Islamul îi îndeamnă pe musulmani să nu se comporte precum animalele, care își satisfac dorințele sexuale oricum doresc. Cât de grav este acest păcat,

atunci când un bărbat își satisface
nevoile sexuale cu o femeie care îi este
interzisă!

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Adulterul și dobânda nu s-au
răspândit în rândul unui popor fără ca
acestea să atragă asupra lui pedeapsa
lui Allah.” [Sahih At-Targhib]

Islamul îi educă pe adepții săi în
spiritul castității și al purității și caută
să-i îndrume pe o cale sănătoasă prin
care să se asigure, cu Voia lui Allah,
corectarea și perfecționarea
comportamentului lor, precum și
oferirea modalității adecvate de
satisfacere a nevoilor lor.

Un tânăr a venit la Profet (ﷺ) și i-a spus:

„«O, Mesager al lui Allah, permite-mi (dă-mi voie) să comit adulter.»»

Oamenii au început să îl mustre aspru, spunându-i: «Oprește-te! Oprește-te!»,

dar Profetul (ﷺ) a spus: «Lăsați-l să se apropie!» El s-a apropiat de Profet (ﷺ),

care i-a spus: «Ți-ar plăcea acest lucru pentru mama ta?» El a răspuns: «Nu,

(jur) pe Allah!» Mesagerul lui Allah

(ﷺ) i-a spus: «Nici oamenilor nu le-ar plăcea acest lucru pentru mamele lor.»

și a continuat: «Ți-ar plăcea acest lucru pentru fiica ta?» El a răspuns: «Nu,

(jur) pe Allah!» Mesagerul lui Allah

(ﷺ) i-a spus: «Nici oamenilor nu le-ar

plăcea acest lucru pentru fiicele lor.» și

a continuat: «Ți-ar plăcea acest lucru pentru sora ta?» El a răspuns: «Nu, (jur) pe Allah!» Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Nici oamenilor nu le-ar plăcea acest lucru pentru surorile lor.» Apoi a întrebat: «Ți-ar plăcea acest lucru pentru mătușa ta paternă?» Tânărul a răspuns: «Nu, (jur) pe Allah!» Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Nici oamenilor nu le-ar plăcea acest lucru pentru mătușile lor paterne.» și a continuat: «Ți-ar plăcea acest lucru pentru mătușa ta maternă?» Tânărul a răspuns: «Nu, (jur) pe Allah!» Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Nici oamenilor nu le-ar plăcea acest lucru pentru mătușile lor materne.» Apoi, Profetul (ﷺ) a pus

mâna pe el și a spus: «O, Allah iartă-i păcatul, purifică-i inima și apără-i castitatea!» După aceasta, tânărul și-a pierdut acea înclinare.” [Ahmad, clasificat ca sahih de către Albani]

În islam nu există conceptul de monahie și abstenență de la plăcerile lumești pe care Allah Însuși le-a permis. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un grup (de trei bărbați) a venit la casele soțiilor Profetului (ﷺ) pentru a întreba despre modalitatea în care Profetul (ﷺ) Îl adora pe Allah. Când au fost înștiințați despre aceasta, ei au considerat adorarea lor ne semnificativă și au spus: «Unde suntem noi în

comparație cu Profetul (ﷺ), căruia Allah i-a iertat păcatele trecute și viitoare?!» Unul dintre ei a spus: «În ceea ce mă privește, mă voi ruga fără încetare toată noaptea!» Altul a spus: «Eu voi posti tot timpul și nu voi rupe postul.» Celălalt a spus: «Eu voi sta departe de femei și nu mă voi căsători niciodată.» Trimisul lui Allah (ﷺ) a venit la ei și a spus: «Voi sunteți cei care ați spus aceasta și aceasta? Jur pe Allah că eu sunt mai supus și mai cu teamă de Allah decât voi, însă postesc și rup postul, mă rog și mă odihnesc noaptea și mă căsătoresc cu femei, iar cel care nu urmează Tradiția mea nu este dintre ai mei.» [Al-Bukhari și Muslim]

Islamul nu acceptă satisfacerea dorinței sexuale într-o manieră animalică și necontrolată. Mohammed Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„În islam nu există nicio problemă cu privire la sex. Islamul stabilește reguli prin care individul își poate satisface nevoile naturale (inclusiv dorința sexuală) și nu îl împiedică de la a face aceasta. Regulile stabilite în islam (cu privire la acest subiect) sunt asemănătoare unor baraje ridicate în fața cursului apei, nu pentru a-i opri curgerea, ci pentru a o regla, a-i ridica nivelul și a-i facilita ajungerea în locuri în care nu i-ar fi fost cu putință să ajungă anterior. Acesta este scopul islamului în ceea ce privește dorința

sexuală a omului. Nu stabilește reguli pentru a o împiedica sau suprima, ci pentru a o organiza și reglementa, pentru că acestea sunt limitele lui Allah. **El Preaînaltul spune:**

„[...] Acestea sunt poruncile lui Allah și nu le încălcați! [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilelor Coran, [2:229](#)]

Acestea sunt cele pe care Allah, prin Atotcunoașterea și Înțelepciunea Sa, le stabilește ca limite de siguranță în cadrul cărora omul să poată elibera această energie și prin care se poate obține binele și starea optimă, atât a individului, cât și a societății.

Normele societății din Jahiliyyah (perioada preislamică a ignoranței) au realizat importanța reglementării și organizării tuturor dorințelor naturale ale oamenilor, cu excepția dorinței sexuale! Aceasta este singura nevoie naturală a omului care nu a fost reglementată! Cu toate acestea, (normele acelei societăți) nu i-au permis individului să dețină lucruri așa cum și-ar fi dorit și de oriunde și-ar fi dorit, deoarece aceasta era considerată hoție și era pedepsită prin lege. Tot astfel existau reglementări cu privire la locuințe și îmbrăcăminte, care nu erau lăsate la latitudinea fiecăruia.” [\[5\]](#)

Perspectiva islamică asupra sexului

Islamul consideră că dorința sexuală este o necesitate înnăscută a omului care nu trebuie refulată, ci satisfăcută în cadrul normelor trasate de Legea islamică (adică prin căsătorie). Omul nu are voie să își satisfacă această dorință prin alte mijloace. Allah Preaînaltul îi laudă pe cei care se supun acestei Legi spunând:

„Fără îndoială că izbândesc și sunt fericiți dreptcredincioșii, ~ Care sunt smeriți în rugăciunea lor ~ Și care rămân departe de vorbele deșarte ~ Și care dau caritatea anuală obligatorie [az-zakāh] ~ Și care își păzesc castitatea ~ Afară de soațele lor și de

aceea ce stăpânesc mâinile lor drepte, căci pentru aceasta nu sunt ei învinuiți.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 23:1-6]

Allah Preaînaltul îi încurajează pe musulmani să se căsătorească pentru că aceasta este o Sunnah (practică) a tuturor Profeților și Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Am Trimis Noi Profeți și mai înainte de tine și le-am dat lor soațe și urmași [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 13:38]

Nobilul Profet (ﷺ) i-a îndemnat la rândul său pe oameni să se

căsătorească și i-a încurajat să aibă urmași pentru sporirea națiunii musulmane și dăinuirea acesteia. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Căsătoriți-vă cu (femei) iubitoare și fertile, căci mă voi mândri cu numărul mare (de membri) al națiunii mele (în Ziua Judecării).” [Abu Dawud, Ibn Majah și An-Nasa‘i]

Islamul le-a poruncit musulmanilor să îl ajute pe cel care dorește să se căsătorească repede, căutând prin aceasta o cale de satisfacere a nevoilor lui într-o modalitate acceptată de Legea islamică. Abu Hurairah (Allah sa fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Când cineva de a cărui religie și caracter sunteți mulțumiți cere în căsătorie (pe cea care se află în grija) unuia dintre voi, atunci căsătoriți-o cu el. Dacă nu veți face astfel, (aceasta) va fi (un motiv de) ispită pe Pământ și mare stricăciune.” [At-Tirmidhi și Ibn Majah]

Islamul îi încurajează pe tutori să ușureze chestiunile legate de căsătorie. Profetul (ﷺ) a spus:

„Dintre semnele prosperității unei femei sunt ușurința (cu care se face) căsătoria ei, ușurința (cu care se stabilește) mahr[6]-ul ei și ușurința (eliberării) uterului ei (în timpul nașterii).” [Al-Bukhari și Muslim]

Islamul poruncește musulmanilor să se căsătorească și să nu se teamă de sărăcie. **Allah Preaînaltul spune:**

„Căsătoriți-i pe cei care sunt singuri dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre! Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare Mila Sa, căci Allah este Al-Wāsi‘, Al-‘Alīm [Cel cu Har Nemărginit, Atotcunoscătorul].”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [24:32](#)]

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(Sunt) trei (cei) căroră le-a fost promis ajutorul lui Allah: cel care luptă pe calea lui Allah, cel care dorește să

se căsătorească pentru a se proteja și a își păstra castitatea și sclavul care caută să își cumpere libertatea.” [An-Nasa’i]

În islam, tinerii sunt încurajați să se grăbească în a se căsători. Profetul (ﷺ) ne-a informat cum își poate controla dorințele cel care nu își permite să se căsătorească. El (ﷺ) a spus:

„O, voi, tineri, acela dintre voi care își permite (din punct de vedere financiar și fizic), să se căsătorească, pentru că aceasta stăpânește privirea (de la lucruri interzise) și împiedică de la imoralitate, iar cel care nu își permite, atunci să postească, pentru că acesta

este un mijloc de a controla dorința sexuală.” [Al-Bukhari]

Islamul poruncește păstrarea castității și suprimarea manifestării animalice a instinctelor celor care nu au posibilitatea de a se căsători din cauza constrângerilor de ordin material și a imposibilității de a onora cheltuielile aferente mariajului. **Allah Preaînaltul a spus:**

„Iar aceia care nu află [cele de trebuință] pentru căsătorie să caute să trăiască în curățenie până ce Allah îi va îmbogăți pe ei din mare Mila Sa [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, **24:33**]

Nobilul Coran dă o pildă exemplară tinerilor musulmani cu privire la modul în care trebuie controlată și suprimată dorința sexuală în povestea lui Iosif (Yusuf – Pacea fie asupra sa!).
Allah Preaînaltul spune:

„Și a vrut să-l ademenească, împotriva voinței lui cea în a cărei casă se afla și a încuiat ușile și i-a zis: «Vino încoace!» Însă el i-a răspuns: «Ferească Allah! Stăpânul meu mi-a dat bun loc. Într-adevăr, nelegiuții nu izbâdesc!» ~ Avea ea poftă de el și ar fi avut și el poftă de ea, de n-ar fi văzut semnul Domnului său. Astfel [am făcut Noi], ca să îndepărtăm răul și fapta rușinoasă de el, căci el era unul dintre

robii Noștri aleși.” [Traducerea
Sensurilor Nobilului Coran, 12:23-24]

Acesta este cazul chiar și dacă
rezultatul nelăsării pradă dorinței
sexuale ar fi închisoarea și tortura.

Allah Preaînaltul spune:

„A zis ea: «Priviți-l pe acela pentru
care voi m-ați clevetit! Am încercat să-
l ademenesc în pofida voii lui, însă el
s-a împotrivit, [rezistând ispitei]. Iar de
nu va face ce-i poruncesc, să fie
întemnițat și să fie printre cei umiliți!»
~ Atunci a zis: «Domnul meu! Temnița
îmi este mai dragă decât aceea la care
mă cheamă ele. Și dacă nu vei depărta
de la mine vicleșugul lor, voi simți
dorința pentru ele și voi fi astfel printre

cei prosti.» ~Și Domnul i-a răspuns și a depărtat viclenia lor de la el. El doară este As-Sami', Al-'Alīm [Cel care Aude Totul, Atotcunoscătorul]!”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [12:32-34](#)]

Islamul interzice cu desăvârșire eliberarea energiei sexuale în maniere respinse de către Legea islamică. Însă, pentru cel care se teme de faptul că va cădea în păcatul adulterului, a fost permisă masturbarea ca o soluție extremă de eliberare a tensiunilor sexuale, în situația în care cel în cauză nu găsește nicio altă ieșire decât fie adulterul, fie masturbarea. Într-o astfel de situație va fi ales „răul mai mic”, având în vedere că adulterul este unul

dintre păcatele majore, iar masturbarea este una dintre faptele interzise.

Pașii urmați de islam pentru a controla instinctul sexual

Islamul interzice tot ceea ce poate constitui un motiv al trezirii dorinței sexuale – excepție făcând relația dintre soț și soție – din cauza temei de a cădea în cele cu privire la care islamul a avertizat și de la care a oprit. Este cunoscut faptul că acela care și-a trezit și alimentat poftele și dorințele va căuta, fără îndoială, o modalitate prin care să poată elibera această tensiune și energie, chiar dacă aceasta va presupune să o facă prin modalități ilicite, precum adulterul și

homosexualitatea, fie de comun acord între persoanele implicate, fie prin forță; sau, în cele mai puține cazuri, se optează pentru masturbare, care este, de asemenea, o practică interzisă în islam.

Dintre piedicile pe care islamul le-a pus în fața alimentării dorinței sexuale, **amintim:**

- islamul ne îndeamnă să luăm anumite măsuri de precauție, iar aceasta o putem face prin separarea copiilor în locurile de dormit. Profetul (ﷺ) a spus:

„Impuneți-le copiilor voștri să facă rugăciunea la (vârsta de) șapte ani,

loviți-i (ușor - în terminologia islamică, înțelesul cuvântului a lovi nu este același cu acela pe care îl folosim astăzi) pentru (neîndeplinirea) acesteia la zece ani și separați-i în locurile lor de dormit.” [Al-Bukhari și Muslim]

Aceasta trebuie făcută din cauza temei de consecințele ce pot decurge din apropierea și atingerea fizică între ei în timpul somnului, care pot fi factori favorizanți ai stimulării instinctelor și ai trezirii poftelor.

- islamul le-a prescris femeilor musulmane să se acopere în fața bărbaților străini de ele pentru a proteja castitatea lor și a evita orice ar putea conduce la alimentarea poftelor și

trezirea instinctelor. Allah Preaînaltul spune:

„O, Profetule! Spune soațelor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbāb-urile[7] lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască necazuri! Allah este Al-Ghafūr, Ar-Rahīm [Prea Iertător, Prea Îndurător].” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 33:59]

Islamul le-a permis femeilor în vârstă, care nu mai au intenția de a se căsători, nu mai simt dorință și nu mai prezintă interes din punct de vedere fizic, să acorde o mai mică atenție acoperământului lor, fără a își etala

însă în mod ostentativ podoabele.

Allah Preaînaltul spune:

„Cât despre femeile ajunse de bătrânețe, care nu mai nădăjduiesc la căsătorie, nu este niciun păcat dacă ele își scot vălurile, însă fără a dori să-și arate podoabele. Dar, dacă se rețin, este și mai bine pentru ele. Și Allah este As-Samī‘, Al-‘Alīm [Cel care Aude Totul, Atoatecunoscătorul].”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [24:60](#)]

- islamul a prescris plecarea privirii de la cele nepermise, și aceasta datorită posibilității trecerii succesive de la „privirea nevinovată”, așa cum ar numi-o unii, la nivelul privirii cu poftă,

apoi la nivelul gândului pentru a ajunge, în cele din urmă, la nivelul punerii în practică a acestui gând și la comiterea păcatului. **Allah Preaînaltul spune:**

„Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Bineștiutor a ceea ce fac ei. ~ Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile lor, afară de ceea ce este pe dinafară [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, **24:30-31**]

Ibn Al-Qayyim (**Allah să aibă milă de el!**) a spus:

„Având în vedere că acesta (adulterul) poate decurge dintr-o privire, porunca protejării castității a fost precedată de aceea de a pleca privirea. Toate întâmplările încep cu o privire, la fel cum cel mai aprig foc începe cu cele mai mici scânteii. Privirea nepermisă devine un gând care conduce la acțiune și la păcatul propriu-zis, în cele din urmă. Și pentru aceasta s-a spus: «Cel care ține în frâu patru lucruri, își protejează religia (iar acestea sunt): privirile, gândurile, vorbele și pașii.»”

Se poate întâmpla ca o persoană să vadă din greșeală ceva ce nu îi este permis, însă îi este interzis să privească intenționat sau pentru a doua oară la aceasta. Profetul lui Allah (ﷺ) i-a spus

lui ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!):

„O, ‘Ali, nu urma tu (prima) privire cu o (altă) privire. Căci prima (privire) este a ta, iar următoarea (a doua privire) nu (mai) este a ta.” [Al-Bukhari și Muslim]

Într-o altă relatare, Profetul (ﷺ) i-a spus lui Jarir (Allah să fie mulțumit de el!), atunci când acesta l-a întrebat în legătură cu privirea accidentală (la o femeie):

„Întoarce-ți privirea.” [Abu Dawud]

- islamul a prescris obligativitatea cererii permisiunii de a intra pentru a

evita vederea celor nepermise.

Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Să vă ceară îngăduința [să intre] cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte, precum și aceia dintre voi care nu au ajuns vârstnicia, **de trei ori**: înainte de rugăciunea [as-salāh] din zori, când vă scoateți veșmintele voastre la amiază și după rugăciunea [as-salāh] de seară – cele trei momente când vă dezbrăcați. În afară de acestea, nu este niciun păcat nici pentru voi, nici pentru ei de a pleca și de a veni unii la alții. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este Al-‘Alīm, Al-Hakīm [Atotcunoscătorul, Prea Înțeleptul].”

[Traducerea Sensurilor Nobilului
Coran, [24:58](#)]

Allah Preaînaltul spune, [de asemenea](#):

„Dar când au ajuns copiii voștri la
vârstnicie, să ceară îngăduință, așa
cum au cerut cei de dinaintea lor.
Astfel vă tâlcuiește Allah versetele
Sale, iar Allah este Al-‘Alīm, Al-
Hakīm [Atotcunoscătorul, Prea
Înțeleptul]. [Traducerea Sensurilor
Nobilului Coran, [24:59](#)]

- de asemenea, islamul le-a interzis
femeilor să îi imite pe bărbați și
bărbaților să le imite pe femei.

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de
el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a blestemat pe bărbații care imită femeile și pe femeile care imită bărbații.” [Al-Bukhari]

- islamul a interzis a privi la părțile intime ale femeii sau ale bărbatului, ceea ce poate fi stimulant din punct de vedere sexual și a interzis, de asemenea, a privi la fotografii indecente de acest gen.

‘Abd ar-Rahman ibn Abu Sa‘id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la tatăl său (Allah să fie mulțumit de ei amândoi!) că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Să nu privească bărbatul la zona intimă a (altui) bărbat și să nu privească femeia la zona intimă a (altei) femei, și să nu se acopere doi bărbați cu același acoperământ, și să nu se acopere două femei cu același acoperământ.” [Muslim]

- islamul a oprit de la ascultarea a ceea ce poate incita dorința sexuală, așa cum este muzica sau cântecele indecente pentru că de regulă, prin natura lor, deschid minții drumul către ceea ce este greșit și o incită la comiterea a ceea ce este interzis.

Vechii învățați ai islamului au avut dreptate atunci când au spus: „Cu adevărat, muzica cheamă la adulter.”

- islamul a oprit de la a sta împreună cu tinerii care nu prezintă semnele bărbăției (cei cărora încă nu le-a crescut barba) și a privi cu insistență la aceștia, mai ales dacă sunt plăcuți la înfățișare.

Abu Hurairah (Allah sa fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Fiecare om are scrisă partea lui de adulter, de care nu poate scăpa. Pentru ochi, adulterul comis de el este în ceea ce privește (dintre cele care nu-i sunt permise), și pentru ureche, adulterul ei este în ceea ce aude (dintre cele care nu îi sunt permise), și pentru limbă, adulterul ei este în ceea ce spune (dintre cele care nu-i sunt permise), și

pentru mână, adulterul comis de ea este în ceea ce atinge (dintre cele care nu-i sunt permise), și pentru picior, adulterul comis de el este pasul (spre locul) în care intenționează să comită adulter și inima iubește și dorește, iar părțile intime vor pune acestea în practică sau nu (vor comite adulter sau nu).” [Muslim]

- islamul i-a interzis bărbatului să rămână singur cu o femeie străină[8] din cauza faptului că aceasta ar da ocazie ispitelor Satanei să îi împingă la comiterea unui păcat. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Nu este vreun bărbat singur cu o femeie (străină de el), fără ca Șeitan să

fie cel de-al treilea (împreună) cu ei.”
[Ibn Hibban]

- de asemenea, islamul a oprit de la interrelaționarea liberă între persoanele de sex opus din cauza tipurilor interzise de relații ce pot decurge din aceasta și pentru că tot ceea ce duce la ceva interzis este considerat, de asemenea, interzis.

Mohammed Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus în cartea sa, **Omul între materialism și islam:**

„Așa-zisa «coeducație inocentă» a fost un mit colosal care și-a avut originea în Occident. Atunci când Occidentul a fost condus către secularism (și și-a

pierdut idealurile) și a încercat să trateze tensiunea sexuală, sociologii și psihologii au prezentat argumentele pro și beneficiile educației mixte. Mai târziu, după ce au devenit evidente consecințele sale naturale inevitabile, Occidentul a reanalizat această concepție și astăzi nici măcar nu mai este amintită. Psihologii și psihiatrii și-au retras părerile cu privire la coeducație și au spus că dansurile lente, petrecerile nevinovate sau ieșirile în aer liber, chiar și sub supravegherea directă a părinților sau a profesorilor, pot trezi dorințele. Dacă aceste dorințe sunt suprimate din cauza unor anumite circumstanțe sociale sau a timidității, acest lucru creează

anxietate și nervozitate, după liniștea care este afișată în timpul întrunirilor mixte. În acest caz, **tinerii recurg la unul dintre următoarele două lucruri:** fie merg într-un loc unde pot face tot ce doresc fără restricții, fie rămân în această stare de anxietate care poate duce la anumite tulburări. Așadar, ce fel de inocență și educație este acesta?!”

- islamul i-a interzis femeii să îi descrie soțului ei orice altă femeie din teama că el ar putea ajunge să nu își mai placă soția din această cauză. El ar putea să găsească în descrierea acelei femei unele calități pe care le-ar dori, dar pe care nu le găsește în soția sa,

sau Satana l-ar putea ispiti să meargă să o caute pe acea femeie.

‘Abd Allah ibn Mas‘ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Să nu stea o femeie cu o (altă) femeie, pentru ca apoi să o descrie soțului ei, ca și cum (acesta) ar privi la ea.” [Ibn Hibban]

● islamul le-a interzis femeilor să iasă din casele lor parfumate și înfrumusețate pentru că atrag atenția bărbaților și acest lucru poate conduce către cele nepermise. Allah Preaînaltul spune:

„Ședeți în casele voastre și nu vă arătați [nurii], așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei de mai înainte! [...]”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 33:33]

În același fel, femeia nu trebuie să își îndulcească glasul și să se exprime pe un ton domol și supus atunci când se adresează unor bărbați străini de ea; acest lucru o va proteja de cei în ale căror inimi se află boala dorinței de adulter. Ea trebuie să vorbească cu bărbații străini numai dacă este strict necesar și să nu transforme discuția purtată într-un flirt[9].

Allah Preaînaltul spune:

„[...] nu vă arătați binevoitoare [față de bărbați], cu vorba, pentru ca acela care are o boală în inimă să nu poftască la voi, și spuneți vorbe potrivite!”

[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [33:32](#)]

Și spune, [de asemenea](#):

„Iar dacă le rugați pe ele pentru un lucru, atunci rugați-le de după o perdea.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [33:53](#)]

Islamul a interzis, de asemenea, dezgolirea trupului [\[10\]](#) și lăsarea la vedere a părților atrăgătoare ale acestuia. [Allah Preaînaltul spune](#):

„O, fii ai lui Adam! Noi v-am dat vouă straie care să vă acopere goliciunile, ca și podoabe. Dar veșmântul smereniei, acesta este cel mai bun! Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah; poate că ei își vor aminti.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 7:26]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Sunt două tipuri de oameni care vor fi pedepsiți în Iad pe care nu le-am văzut (în vremea mea): oameni care au niște bice asemeni unor cozi de vaci cu care lovesc oamenii și femei care vor fi îmbrăcate, dar vor părea dezbrăcate, care înclină (către rău) și îi fac pe soții

lor să încline către rău. Nu vor intra în Paradis și nici (măcar) nu îi vor simți mirosul, deși mirosul său se simte de la o distanță de așa și așa (de departe).”

[Muslim]

Islamul a clarificat cine sunt cei de față cu care îi este permis femeii să își arate frumusețea. **Allah Preaînaltul spune:**

„[...] Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a femeilor lor, sau a acelor pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință,

sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și clăiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândeți!”

[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 24:31]

- islamul i-a interzis femeii să călătorească singură, fără a fi însoțită de un „mahram”, așa cum sunt soțul, tatăl, fratele, sau una dintre rudele sale apropiate de sex masculin cu care nu îi este permis sa se căsătorească.

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„«O femeie nu trebuie să călătorească singură fără un mahram și niciun

bărbat nu poate să o viziteze decât în prezența unui mahram.» Un bărbat s-a ridicat și l-a întrebat pe Profetul lui Allah (ﷺ): «O, Mesager al lui Allah! Intenționez să merg cu cutare și cutare armată, iar soția mea vrea să efectueze Hajj (pelerinaj).» Profetul (ﷺ) a spus: «Mergi cu ea (la Hajj).»” [Al-Bukhari]

Așadar, prin această prescripție, islamul nu caută decât păstrarea demnității femeii și protejarea ei. Deseori, călătoria presupune multe dificultăți și femeia este firavă din cauza a tot ceea ce suferă, așa cum sunt menstruația, sarcina sau alăptarea și, de asemenea, ea este slabă din punct de vedere psihologic, deoarece ascultă cu ușurință de sentimentele sale, este

impulsivă în acțiunile ei și ușor influențabilă.

De asemenea, în timpul călătoriei, femeia are nevoie de cineva care să o protejeze de aceia care reprezintă o amenințare la adresa bunurilor și a onoarei ei, fiind știut faptul că, din cauza slăbiciunii ei fizice, ea nu se poate apăra. De asemenea, femeia are nevoie să i se asigure cele necesare și să îi fie satisfăcute nevoile, precum și de cineva care să se ocupe de problemele ei și care să îi ofere un confort total. În islam, toate aceste sarcini îi sunt atribuite mahram-ului femeii, astfel încât ea să nu aibă nevoie de un bărbat străin.

● islamul a prescris că, dacă un bărbat a văzut o femeie nepermisă lui și aceasta i-a trezit anumite dorințe sexuale, să își satisfacă aceste nevoi cu soția sa, întrucât aceasta este calea corectă și dreaptă de împlinire a dorințelor și poftelor sale și este, totodată, un scut împotriva amăgirilor și șoaptelor Satanei. Profetul (ﷺ) a spus:

„[...] așadar, dacă a văzut vreunul dintre voi o femeie (și a simțit dorință) să meargă la soția lui (pentru a își satisface nevoia), căci, cu adevărat, aceasta face să dispară (răul) din inima lui.” [Muslim]

Islamul a prescris pentru ambii soți satisfacerea nevoilor sexuale atunci când unul dintre ei își exprimă dorința pentru aceasta. El i-a interzis femeii să îi refuze soțului ei satisfacerea dorințelor sexuale, din cauza consecințelor pe care le poate avea refuzul ei. Soțul poate căuta astfel alte metode nepermise pentru a-și satisface dorința sexuală sau o poate inhiba, ceea ce ar avea numeroase consecințe negative, atât din punct de vedere psihic, cât și fizic. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă un bărbat o cheamă pe soția sa în patul lui și ea refuză, iar el petrece noaptea mâniat pe ea, îngerii o blestemă până dimineața.” [Muslim]

Soțul are, de asemenea, obligația de a satisface nevoile sexuale ale soției sale, pentru a o proteja de posibilitatea satisfacerii acestora într-o manieră interzisă.

Imam ibn Hazm (Allah să aibă milă de el!) a spus că este obligatoriu pentru un bărbat să întrețină raporturi sexuale cu soția sa cel puțin o dată pe lună, în perioada de curățenie dintre două menstruații, dacă poate face aceasta, iar dacă nu (o face, în pofida faptului că poate), este considerat păcătos.

Dovada adusă în acest sens este însuși Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

„[...] Iar atunci când s-au purificat, puteți avea relații intime cu ele, așa

cum v-a poruncit Allah [...]”
[Traducerea Sensurilor Nobilului
Coran, 2:222]

Dacă soțul nu îi satisface nevoile sexuale, femeia are dreptul să ceară ajutorul unui judecător, în caz de nevoie, pentru a-și obține drepturile cuvenite. Prin aceasta, islamul încearcă să mențină societatea în siguranță de toate relele.

- Allah Preaînaltul i-a amenințat pe cei care iubesc să răspândească răul în comunitatea musulmană cu cea mai cruntă pedeapsă:

„Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească

[păcatul] relațiile intime nepermise vor avea parte de chin dureros atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 24:19]

Dacă aceasta este pedeapsa care îi așteaptă pe cei care doresc să devină evidente (în societate) relațiile interzise, care este pedeapsa pentru cei care le practică și ajută la răspândirea lor în societate?!

Căsătoria în islam

Sayyid Sabiq (Allah să aibă milă de el!) a spus în lucrarea sa, Fiqh us-Sunnah:

„Islamul încurajează satisfacerea nevoilor sexuale numai în cadrul căsătoriei și aceasta pentru că Allah Preaînaltul nu dorește ca omul să se asemene celorlalte vietăți, care își satisfac nevoile fără înțelegere, sau ca relația dintre un bărbat și o femeie să fie haotică, fără nicio prescripție. Islamul a impus un sistem pentru protejarea onoarei și a demnității omului. Relația dintre bărbat și femeie este construită pe acordul reciproc al celor doi parteneri – cererea în căsătorie și răspunsul afirmativ – și pe mărturisirea că ei aparțin unul altuia. Astfel, este stabilită o relație într-un mod adecvat și sigur iar femeia este protejată de orice rău. Islamul conservă

nucleul familiei, care este înconjurat de îngrijire maternă și susținut de afecțiune paternă... iar copiii cresc într-un mediu adecvat. Acesta este sistemul acceptat de Allah și promovat de islam și toate celelalte în afară de el sunt respinse.”

În acest punct al discuției, considerăm potrivit a menționa pașii urmați în islam în sensul încheierii căsătoriei.

Alegerea soției

În islam, există criterii specifice pentru alegerea soției, pentru că scopul căsătoriei nu este numai acela de a satisfăcută dorința sexuală, ci este primul pas în formarea unei familii.

Din acest motiv, un musulman trebuie să aleagă o soție cu care să poată fi menținute relațiile de familie. Acest lucru se poate întâmpla numai dacă un bărbat se căsătorește cu o femeie pioasă și cu teamă de Allah Preaînaltul, care își îndeplinește obligațiile fără a ignora însă alte aspecte. Deși pune religia pe primul loc, islamul nu neglijează nici aspectul fizic în alegerea soției. **Allah Preaînaltul spune:**

„Căsătoriți-i pe cei care sunt singuri dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre! Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare Mila Sa, căci Allah este Al-Wāsi‘, Al-‘Alīm [Cel cu Har

Nemărginit, Atotcunoscătorul].”
[Traducerea Sensurilor Nobilului
Coran, 24:32]

Nobilul nostru Profet (ﷺ) a menționat care sunt criteriile după care ar trebui să fie aleasă o soție și a spus că pietatea și credința sunt cele mai importante. El (ﷺ) a spus:

„O femeie este cerută în căsătorie pentru patru lucruri: pentru averea ei, pentru poziția familiei sale, pentru frumusețea ei și pentru pietate. Căsătoriți-vă cu femeia credincioasă și prosperați.” [Al-Bukhari]

Islamul îi pregătește pe bărbați să fie niște soți care să se încadreze în

descrierea făcută de Profet (ﷺ). El (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun caracter, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” [At-Tirmidhi]

În același fel, le pregătește pe femei să fie soții care să se încadreze în descrierea făcută de Profet (ﷺ). Atunci când a fost întrebat care femei sunt cele mai bune, el (ﷺ) a răspuns:

„Cea care îl bucură (pe soțul ei) atunci când o privește și care îi îndeplinește cererea dacă i-a cerut (ceva) și care nu face ceea ce este urât de el nici în ceea

ce o privește (pe ea personal) și nici în ceea ce privește averea lui.” [An-Nasa’i]

Islamul caută să pregătească familia pentru ca aceasta să fie un element util în cadrul societății. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fie ca Allah să aibă milă de un bărbat care s-a trezit în noapte și s-a rugat și a trezit-o și pe soția sa pentru a se ruga, iar dacă ea a refuzat, a stropit-o cu (puțină) apă pe față! Și fie ca Allah să aibă milă de o femeie care s-a trezit în noapte și s-a rugat și l-a trezit și pe soțul ei pentru a se ruga, iar dacă el a refuzat, l-a stropit cu (puțină) apă pe față.” [An-Nasa’i]

Întâlnirea celor doi soți înainte de încheierea căsătoriei

Islamul își dorește întemeierea unor căsnicii de durată. Deși credința și caracterul ales sunt două dintre condițiile de bază, o persoană trebuie să caute un partener atractiv, astfel încât ambii soți să fie dedicați relației. Astfel, islamul a permis celor doi viitori soți să se vadă unul pe celălalt înainte de încheierea căsătoriei într-o modalitate acceptată de Legea islamică.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Un bărbat a venit la Profet (ﷺ) și l-a înștiințat că s-a logodit cu o femeie dintre Al-Ansar. Trimisul lui Allah (ﷺ) l-a întrebat: «Ai văzut-o?» (Bărbatul) a răspuns: «Nu.» Atunci Profetul (ﷺ) i-a spus: «Atunci mergi și privește-o, căci există ceva (probabil un defect) în ochii (celor dintre) Al-Ansar.» [Muslim]

Profetul (ﷺ) a clarificat înțelepciunea aflată în spatele privirii la femeia care urmează să fie cerută în căsătorie. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Al-Mughiyrah ibn Shu‘bah s-a logodit cu o femeie, iar Profetul (ﷺ) i-a spus: «Mergi și privește-o, pentru că

aceasta vă poate apropia mai mult (unul de celălalt).»” [Ibn Majah]

Societatea islamică trebuie să se mențină la distanță de problemele și conflictele de ordin social. Astfel, iubirea și afecțiunea dintre soț și soție sunt considerate sentimente normale și sunt recunoscute de islam atât timp cât sunt pure, inocente și în conformitate cu prescripțiile Legii islamice.

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„[...] Nu este nimic mai bun pentru doi oameni care se iubesc decât (să se încheie între ei) căsătoria.” [Al-Bukhari și Muslim]

Mai mult, islamul încurajează intermedierea între un bărbat dreptcredincios și o femeie dreptcredincioasă care se iubesc și depunerea tuturor eforturilor în sensul facilitării căsătoriei lor. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Soțul lui Barirah, un sclav pe nume Mughith, se ținea după ea plângând de i se împreunau lacrimile în barbă. Profetul (ﷺ) i-a spus (lui ‘Abbas): «O, ‘Abbas, nu te uimește iubirea lui Mughith pentru Barirah și repulsia (pe care o simte) Barirah pentru Mughith?» Apoi Profetul (ﷺ) i-a spus lui Barirah: «De ce nu te întorci la el?» Barirah a spus: «O, Trimis al lui Allah,

îmi poruncești (aceasta)?» (Profetul – ﷺ) a spus: «(Nu,) eu (doar încerc să) intervin (în favoarea lui).» Ea a spus: «(Atunci) nu am nevoie de el.» [Al-Bukhari]

Islamul l-a îndemnat pe tutore să o propună pentru căsătorie pe femeia aflată în responsabilitatea sa – după acceptul și consimțământul acesteia – unui bărbat dreptcredincios, pentru că tutorele este în mod normal preocupat de interesele celei pe care o are în grijă și nu se află nicio greșeală și nicio rușine în aceasta. **Allah Preaînaltul spune:**

„Și când a ajuns el la apa de la Madyan, a găsit acolo o mulțime de

oameni care adăpau [vitele]. Și în afară de ei, a găsit el și două femei care-și țineau departe [turma lor]. Și le-a întrebat el: «Care este necazul vostru?» Au răspuns ele: «Noi nu vom putea să adăpăm până ce nu s-au dus păstorii, iar tatăl nostru este tare bătrân!» ~ Și a adăpat pentru ele, apoi s-a întors la umbră și a zis: «Domnul meu, eu am mare nevoie de binele pe care îl faci să coboare asupra mea!» ~ Apoi a venit la el una dintre cele două [copile], mergând cu sfială, și i-a zis: «Tatăl meu te cheamă să-ți dea o răsplată pentru că ne-ai adăpat nouă [turma]» Și când a venit [Moise] la el și i-a istorisit povestea, i-a zis: «Nu te teme, căci ai scăpat de neamul de nelegiuiți!»

~ A zis una dintre ele: «Tată, ia-l cu simbrie, căci cel mai bun pe care-l poți lua cu simbrie este cel puternic și vrednic de încredere!» ~ I-a zis lui: «Eu voiesc să-ți dau de nevastă una din aceste două copile ale mele, cu condiția să mă slujești opt ani. Iar de vei împlini zece, aceasta este de la tine, căci eu nu voiesc să te împovărez, ci mă vei afla pe mine - dacă va voi Allah - printre făcătorii de bine.» ~ A zis: «Așa să fie între tine și mine! Și oricare dintre cele două termene le voi împlini, nu va fi nedreptate asupra mea. Iar Allah ne este Chezaș pentru ceea ce vorbim!» [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 28:23-28]

‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„‘Omar ibn Al-Khattāb a spus:
«Atunci când Hafsa, fiica lui ‘Omar, l-a pierdut pe soțul său, Khunays ibn Hudzaafah As-Sahmiy (Allah să fie mulțumit de el!), unul dintre companiile Profetului lui Allah (ﷺ), care a murit în Medina, l-am întâlnit pe Uthman ibn Affan (Allah să fie mulțumit de el!) și i-am propus-o pe Hafsa (ca soție), spunându-i: „Dacă dorești, ți-o dau în căsătorie pe Hafsa, fiica lui ‘Omar.” Iar el a spus: „O să mă gândesc la aceasta...” Și am așteptat câteva zile, apoi mi-a spus:
„Cred că nu ar trebui să mă căsătoresc acum.” Apoi l-am întâlnit pe Abu Bakr

As-Siddīq și i-am spus: „Dacă dorești, ți-o dau în căsătorie pe Hafsa, fiica lui ‘Omar.’” Însă el a tăcut și nu mi-a răspuns nimic și m-am înfuriat mai tare pe el decât pe Uthman (Allah să fie mulțumit de el!). Câteva zile mai târziu, Trimisul lui Allah (ﷺ) a cerut mâna ei și i-am dat-o în căsătorie. Mai târziu, m-am întâlnit cu Abu Bakr și mi-a spus: „Poate că te-ai înfuriat atunci când mi-ai propus-o pe Hafsa pentru căsătorie, iar eu nu ți-am dat niciun răspuns?!”, iar eu am răspuns afirmativ. Abu Bakra spus: „Nimic nu m-a oprit de la a îți răspunde la ceea ce îmi propuneai decât faptul că știam că Trimisul lui Allah (ﷺ) a menționat (că ar dori să se căsătorească) cu ea și nu

am vrut să dau în vileag secretul Trimisului lui Allah (ﷺ); și dacă ar fi lăsat-o Trimisul lui Allah (ﷺ) (cu siguranță că eu) aș fi acceptat-o.”»”
[Al-Bukhari]

Contractul de căsătorie, mahr-ul (zestrea) și masa de nuntă

Stâlpii și condițiile căsătoriei în islam:

- Consimțământul celor doi parteneri. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Condiția pentru validitatea căsătoriei unei femei care a mai fost căsătorită este aceea de a auzi acceptul ei; și condiția pentru validitatea căsătoriei unei fecioare este aceea de a primi permisiunea ei. **Oamenii au întrebat:**

«O, Mesager al lui Allah, cum putem ști că ea și-a dat permisiunea?» El (ﷺ) le-a răspuns: «(Prin) tăcerea ei (din cauza timidității).»” [Al-Bukhari]

Dacă o femeie a fost căsătorită fără consimțământul ei, are dreptul să ceară anularea căsătoriei, conform următoarei relatări:

„Khansa’ bint Judham Al-Ansariya (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că tatăl ei a dat-o în căsătorie după ce fusese deja căsătorită și ea nu a fost de acord cu aceasta. De aceea, a mers și s-a plâns la Profet (ﷺ), iar el a anulat acea căsătorie.” [Al-Bukhari]

Toate acestea sunt impuse pentru protejarea familiei, pentru ca aceasta să nu se dezbină, și pentru a preveni ca viciile și depravarea să se răspândească în societate (sub forma infidelității conjugale), care rezultă din absența sentimentului de iubire a unuia dintre soți față de celălalt.

- Prezența și acceptul tutorelui este, de asemenea, o condiție pentru validitatea căsătoriei. Trimisul lui Allah (ﷻ) a spus:

„Nu există căsătorie (validă) decât în prezența tutorelui (femeii) și a doi martori demni de încredere. Orice căsătorie încheiată fără aceștia este nulă. În cazul în care tutorele lipsește,

guvernatorul (sau orice reprezentant al statului) este tutorele femeii.” [Ibn Hibban]

Această măsură este luată pentru conservarea relațiilor de familie și pentru că tutorele este în mod normal preocupat de interesele celei pe care o are în grijă. El va alege astfel pentru ea o persoană pe care o consideră potrivită și despre care crede că o va face fericită.

Dacă femeia nu are tutore sau tutorele ei o împiedică să se căsătorească, deși bărbatul este potrivit, guvernatorul devine tutorele ei, după cum a spus Profetul (ﷺ) în relatarea amintită mai înainte: „[...] În cazul în care tutorele

lipsește, guvernatorul este tutorele femeii.”

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus, explicând acest verset:

„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femei în pofida voinței lor și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [...]”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:19], că:

„(Înainte de revelarea versetului) atunci când murea un bărbat, rudele lui aveau dreptul de a-i moșteni soția, iar unul dintre ei se putea căsători cu aceasta dacă dorea, o puteau căsători

cu oricine doreau sau, dacă voiau, aceștia nu o căsătoreau deloc și aveau mai mult drept asupra ei decât propriile rude. Așadar, versetul de mai sus a fost revelat cu privire la acest subiect.” [Al-Bukhari]

- Când ambele părți sunt de acord cu privire la căsătorie, se impune soțului stabilirea și oferirea mahr-ului soției.

Allah Preaînaltul spune:

„Și oferiți femeilor zestrea de bună-voie, iar dacă ele se lipsesc - nesilite - de ceva, atunci voi cheltuiți-o după cum doriți, cu plăcere!” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:4]

Se recomandă ca mahr-ul să fie rezonabil. Profetul (ﷺ) a spus:

„Dintre semnele prosperității unei femei sunt ușurința (cu care se face) căsătoria ei, ușurința (cu care se stabilește) mahr[11]- ul ei și ușurința (eliberării) uterului ei (în timpul nașterii).” [Al-Bukhari și Muslim]

‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a spus, cu privire la aceasta:

„Nu exagerați cu privire la mahr-ul femeilor, pentru că dacă ar fi fost aceasta un semn de onoare și demnitate în această lume sau (un semn de) taqwa (evlavie, teamă de Allah),

Trimisul lui Allah (ﷺ) ar fi făcut aceasta înaintea voastră; însă el (ﷺ) nu i-a dat niciuneia dintre soțiile sale și nici nu a pretins să îi fie dat niciuneia dintre fiicele sale mai mult de douăsprezece uqiyah[12].” [Ibn Majah]

Dacă au fost stabilite anumite condiții în contractul de căsătorie, este absolut obligatorie respectarea acestora, atât pentru soț, cât și pentru soție. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cele mai îndreptățite condiții să fie respectate sunt acelea stipulate în contractul de căsătorie.” [Al-Bukhari]

Pentru ca fericirea să se răspândească, cel care se căsătorește trebuie să-i

invite pe cei apropiați și pe prieteni la masa de nuntă. Scopul acesteia este de a face cunoscută căsătoria. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când ‘Abd ar-Rahman ibn Awf a venit la Medina, Profetul (ﷺ) i-a înfrățit pe el și pe Sa‘ad ibn Ar-Rabi Al-Ansari. Sa‘ad i-a propus lui ‘Abd ar-Rahman să accepte jumătate din averea și familia sa. ‘Abd ar-Rahman a spus: «Fie ca Allah să te binecuvânteze în privința familiei și a averii tale. (Îți cer doar) sa mă îndrumi către piață.» Și ‘Abd ar-Rahman a câștigat (din munca sa în piață) niște iaurt și niște grăsime. Profetul (ﷺ) l-a văzut după câteva zile purtând niște haine cu pete de parfum galben. Profetul (ﷺ) l-a întrebat: «Ce

este aceasta, o, ‘Abd ar-Rahman?’» El a răspuns: «O, Trimis al lui Allah, m-am căsătorit cu o femeie dintre Al-Ansari.» (Trimisul – ﷺ) a spus: «Și ce i-ai dat drept mahr?» El a răspuns: «O bucată de aur de greutatea unui sâmbure de curmală.» Profetul (ﷺ) a spus: «Oferă o masă de nuntă, chiar și numai cu o oaie.» [Al-Bukhari]

Trebuie să fie evitate risipa și extravaganta atunci când este organizată masa de nuntă. **Allah Preaînaltul spune:**

„[...] Însă nu risipi peste măsură ~ Căci risipitorii sunt frații șeitanelor, iar Șeitan este nerecunoscător Domnului

său!” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 17:27]

Cel care a fost chemat la masa de nuntă trebuie să răspundă invitației, cu excepția cazului în care are un motiv întemeiat pentru a refuza. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi este invitat la masa de nuntă, atunci sa meargă (să accepte invitația).” [Al-Bukhari]

Oaspeții care participă la masa de nuntă trebuie să se roage pentru gazdele lor, așa cum a fost relatat că făcea Profetul (ﷺ):

„(Allāhumma-ghfir lahum wa-rhamhum wa bārik lahum fīy-mā

razaqtahum!) O, Allah, iartă-le lor și ai milă de ei și binecuvântează pentru ei cele cu care i-ai îndestulat!” [Ibn Hibban]

Oaspeții trebuie, de asemenea, să se roage pentru cei doi soți spunând:

„(Bārik Allahu laka wa bārik aleyka wa jama‘a beynakuma fi khair!) Fie ca Allah să te binecuvânteze și să coboare binecuvântările (Sale) asupra ta și să pună bunătate între voi!” [At-Tirmidhi și Abu Dawud]

Cu această ocazie, pentru a anunța în mod public căsătoria, islamul le permite femeilor să folosească tamburina (daff) și să intoneze cântece

inocente ce nu incită sexual o persoană. Profetul (ﷺ) i-a spus ‘Aishei (Allah să fie mulțumit de ea!) atunci când aceasta a pregătit o femeie pentru căsătoria cu un bărbat dintre Al-Ansari:

„O ‘Aishah, nu v-ați distrat (la pe trecerea de nuntă)? Căci, cu adevărat, Al-Ansar iubesc distracțiile.” [Al-Bukhari]

Eticheta pentru noaptea nunții

Mirele este sfătuit să se prezinte într-o manieră plăcută atunci când își întâlnește mireasa pentru prima dată și să vorbească frumos cu aceasta, cu

scopul de a începe o relație bună și de a îndepărta stânjeneala și neliniștea.

S-a relatat că Asma bint Yaziyd (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Am pregătit-o pe Aishah pentru căsătoria cu Trimisul lui Allah (ﷺ), apoi am mers și l-am chemat să o vadă, iar el a venit și s-a așezat lângă ea. I-a fost adus un vas cu lapte din care a băut, apoi i l-a dat și ei, însă ea și-a plecat capul și s-a rușinat. Am certat-o și i-am spus: «Ia (vasul) din mâna Profetului (ﷺ).» Ea l-a luat și a băut ceva (din el), apoi Profetul (ﷺ) i-a spus: «Dă-le și însoțitoarelor tale.» Am spus: «O, Trimis al lui Allah, dimpotrivă, ia-l și bea, apoi dă-ni-l nouă cu mâna ta.» El

(ﷺ) l-a luat și a băut, apoi l-a dat mai departe. Eu m-am așezat, apoi am pus (vasul) pe genunchii mei și am căutat să beau chiar din locul din care a băut Profetul (ﷺ). Apoi el (ﷺ) a spus (referindu-se la femeile care erau cu ea): «Dă-le și lor!», iar ele au răspuns: «(Noi nu îl vrem) nu avem poftă.» (Atunci) Profetul (ﷺ) a spus: «Nu amestecați foamea cu minciuna.»”
[Ahmad]

Manierele preludiului dintre cei doi soți

Islamul consideră dorința sexuală a fi o nevoie înnăscută ce trebuie satisfăcută într-o manieră acceptată de Legea

islamică și în conformitate cu condițiile și prescripțiile acesteia.

Islamul încurajează satisfacerea dorințelor sexuale în cadrul relației dintre cei doi soți. Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Eram într-o călătorie cu Mesagerul lui Allah (ﷺ), iar eu mergeam pe o cămilă destinată să care apă, ce rămânea în spatele tuturor. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a lovit-o sau a îmboldit-o (cred) cu ceva. Atunci aceasta (s-a mișcat atât de repede) încât a ajuns înaintea tuturor și s-a luptat cu mine (pentru a merge mai repede decât i-am permis) iar eu a trebuit să o înfrânez. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a venit la mine și a spus:

«Vrei să o vinzi pentru atât și atât (preț)? Fie ca Allah să te ierte!» Am spus: «Trimis al lui Allah, este a ta!» El (ﷺ) a spus încă odată: «Vrei să o vinzi pentru atât și atât (preț)? Fie ca Allah să te ierte!» Am spus: «Trimis al lui Allah, este a ta!» El (ﷺ) a întrebat: «Te-ai căsătorit după moartea tatălui tău?» Am spus: «Da.» El (ﷺ) a întrebat (din nou): «Cu o femeie căsătorită anterior sau cu o fecioară?» Am spus: «Cu o femeie căsătorită anterior.» Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «De ce nu te-ai căsătorit cu o fecioară, care să te încânte și tu să o încânți și care să se joace cu tine și tu să te joci cu ea?»”

[Muslim]

Islamul consideră flirtul și preludiul a fi foarte importante deoarece acestea intensifică tandrețea și afecțiunea dintre soți. Profetul (ﷺ) a spus:

„Tot ceea ce nu este pomenirea lui Allah (dhikr Allah) este laghw (vorbe deșarte), joacă și pierdere de timp, în afară de patru lucruri: a merge între două obiective (pentru sport sau pentru a alerga într-o întrecere), a dresa un cal, a se juca cu soția și a învăța înotul.” [An-Nasa’i, clasificat sahih de către Al-Albani]

Soțul și soția sunt îndemnați să se îngrijească, să fie curați, să aibă un miros plăcut și un aspect agreabil, deoarece acestea intensifică afecțiunea

și tandrețea dintre cei doi soți și face să dispară aversiunea și repulsia ce ar putea apărea între ei. Profetul (ﷺ) a spus:

„Allah este Frumos și iubește ceea ce este frumos.” [Muslim]

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Îl parfumam pe Profet (ﷺ) cu cel mai bun parfum pe care îl aveam, până într-
acolo încât vedeam strălucirea
parfumului pe părul și pe barba sa.”
[Al-Bukhari]

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Eu mă înfrumusețez pentru soția mea, așa cum și ea se înfrumusețează pentru mine. Nu îmi cer toate drepturile pe care le am asupra ei, astfel încât nici ea să nu își ceară toate drepturile pe care le are asupra mea; pentru că Allah Preaînaltul spune:

„[...] Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. [...]”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:228]

Modalitățile de flirtare între cei doi soți

Flirtul în patul conjugal

Este permis ca soții să se dezbrace complet unul în fața celuilalt și să se

bucure privind unul la celălalt. Bahz ibn Hakim a relatat de la tatăl său, care a relatat că bunicul său (Allah să fie mulțumit de ei!) a spus:

„«O, Trimis al lui Allah, în fața cui trebuie să ne acoperim părțile intime și în fața cui le putem arăta?» Profetul (ﷺ) a spus: «Acoperă-ți părțile intime (față de oricine) în afară de soția ta sau ce se află sub stăpânirea mâinii tale drepte (sclavele tale).» Apoi am întrebat: «Mesager al lui Allah (ce ar trebui să facem) dacă sunt prezenți oameni?» El (ﷺ) a spus: «Dacă îți stă în putință ca niciunul dintre ei să te vadă, atunci nimeni nu trebuie să privească (la părțile intime ale altcuiva).» Am spus: «Mesager al lui Allah, dacă un om este

singur?» Profetul (ﷺ) a spus: «Allah este îndreptățit ca oamenii să se rușineze de El (mai mult decât se rușinează de oameni).» [Abu Dawud, At-Tirmidhi și Ibn Majah]

Celor doi soți le este permis să se bucure unul de celălalt așa cum doresc, cu condiția ca actul sexual să fie doar vaginal.

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a venit la Trimisul lui Allah (ﷺ) și a spus: «O Mesager al lui Allah! Sunt pierdut!» El (ﷺ) a întrebat: «De ce ești pierdut?» El a spus: «Am avut relații

cu soția mea într-o manieră diferită noaptea trecută.» Profetul (ﷺ) nu i-a răspuns nimic. **Apoi Allah a revelat acest verset:** «Soțiile voastre sunt ogor pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți [...]» [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:223] Din față, din spate, evitând anusul și perioada menstruală.” [At-Tirmidhi]

Din acest hadith nu se înțelege că soțul trebuie să stea departe de soția sa și să nu mănânce sau să bea cu ea dacă aceasta este la menstruație.

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Beam în timp ce eram la menstruație, apoi i-l dădeam (vasul) Profetului (ﷺ),

iar el își punea gura exact pe locul unde a fost a mea și bea, și mâncam carne de pe un os, în vreme ce eram la menstruație, iar apoi i-l dădeam Profetului (ﷺ) și el își punea gura unde a fost a mea.” [Muslim]

Nu este interzis ca soții să se bucure unul de celălalt, chiar și atunci când soția este la menstruație, dar trebuie evitat contactul sexual propriu-zis.

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Evreii obișnuiau ca, atunci când o femeie era la menstruație, să nu mai mănânce cu ea și să nu mai stea împreună cu ea în casă; iar

companionii Profetului l-au întrebat pe Profet (ﷺ) iar Allah a revelat următorul verset: „«Te întreabă despre [împreunarea] cu femeile în timpul menstruației. **Spune:** «Acesta este un rău. Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până nu se vor curăți! Iar atunci când s-au purificat, puteți avea relații intime cu ele, așa cum v-a poruncit Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curătesc.»” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:222] Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus: «Faceți orice, cu excepția contactului sexual propriuzis.» Evreii au aflat despre aceasta și au spus: «Acest bărbat nu vrea să lase

ceva din ceea ce facem noi, decât opunându-se nouă.» Usaid ibn Hudair și Abbad ibn Bishr au venit și au spus: «O, Trimis al lui Allah, evreii spun aceasta și aceasta. Așadar, ar trebui ca nici noi nu să avem contact cu ele (așa cum fac evreii)?» Trimisul lui Allah (ﷺ) s-a schimbat la față până într-acolo încât am crezut că s-a mâniat pe ei, dar atunci când au ieșit, a fost primit în dar un vas cu lapte ce a fost trimis pentru Profet (ﷺ). El (ﷺ) i-a chemat și le-a dat să bea și astfel ei au înțeles că el nu era mâniat pe ei.” [Muslim]

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Evreii spuneau: «Cel care întreține relații sexuale cu soția sa stând în spatele ei, va avea un copil a cărui privire va fi crucișă». Iar Allah a revelat următorul verset: „Soțiile voastre sunt ogor pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:223] [At-Tirmidhi]

Apoi Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Dacă dorește, el poate (avea relații intime cu ea) din spatele ei sau din fața ei, dar trebuie să fie doar printr-un loc (vaginul).” [Muslim]

Face parte din Sunnah Profetului Mohammed (ﷺ) să se pomenească numele lui Allah Preaînaltul înaintea începerii actului sexual și să se spună o anumită rugă, așa cum a fost consemnat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi spune atunci când dorește să aibă relații intime cu soția sa: «**Bismi-llah Allāhumma janibna-sh-shaitan wa janib ash-shaitan mā razaqtanā – În numele lui Allah! O, Allah, protejează-ne de Satana și îndepărtează-l de cel pe care ni-l vei dărui.**», Satana nu îl va vătăma niciodată pe acel copil, dacă le va fi scris să aibă unul.” [Al-Bukhari]

Soțul trebuie, de asemenea, să prelungească momentul preludiului prin sărutarea și atingerea tandră a soției, pentru a-i trezi dorința sexuală, și trebuie să aibă răbdare ca ea să își satisfacă nevoile ei.

Mai mult, este Sunnah ca atunci când bărbatul dorește să repete actul sexual împreună cu soția sa, să se spele sau să facă abluțiunea ca pentru rugăciune, conform spuselor Profetului (ﷺ):

„Dacă unul dintre voi a avut un contact sexual cu soția sa și dorește să îl repete, atunci să facă abluțiune între acestea.” [Muslim]

Acest obicei este mai curat și mai igienic și îi dă persoanei o dorință mai puternică și putere sexuală.

Flirtul în timpul îmbăierii de după contactul sexual

Preludiul nu se limitează doar la patul conjugal, ci, dimpotrivă, având în vedere faptul că acesta este un factor pozitiv pentru continuarea căsătoriei celor doi și întărirea relației de cuplu, soțul poate să flirteze cu soția lui oricând, cu condiția ca cei doi să fie în intimitate.

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Mă spălam împreună cu Trimisul lui Allah (ﷺ) dintr-un vas ce era așezat între mine și el, iar el se spăla mai repede decât mine, astfel că i-am spus (glumind): «Lasă-mi și mie (apă)! Lasă-mi și mie (apă)!»” [Muslim]

Flirtul în interiorul casei

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a fost întrebată despre ce obișnuia să facă Trimisul lui Allah (ﷺ) imediat cum intra în casă, iar ea a răspuns:

„Folosea siwak-ul.” [Abu Dawud]

Tot Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a sărutat-o pe una dintre soțiile sale, apoi a mers la rugăciune fără a își reînnoi abluțiunea. ‘Urwah a spus: «I-am spus ei: Oare nu ești tu aceea?», iar ea a început sa râdă.” [Abu Dawud]

Flirtul în afara casei

Așa cum am amintit mai sus, delectarea dintre cei doi soți este permisă oriunde și oricând, dacă este asigurată intimitatea.

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus că atunci când se afla într-o călătorie cu Mesagerul lui Allah (ﷺ):

„M-am întrecut cu el (Profetul ﷺ) și l-am întrecut. După ce m-am mai

îngrășat (după câțiva ani), m-am întrecut (din nou) cu el (cu Profetul ﷺ) și m-a întrecut. El (ﷺ) a spus: «Aceasta este pentru aceea (întrecere).»” [Abu Dawud]

Consider că este necesar să menționez faptul că este interzisă divulgarea secretelor maritale și transformarea acestora în teme dezbătute în diverse circumstanțe. Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel mai păcătos pentru Allah, în Ziua Judecății, este bărbatul care are relații intime cu soția sa și apoi divulgă secretul ei.” [Muslim]

[Drepturile celor doi soți în islam](#)

Pentru ca relația dintre cei doi soți să continue și pentru a se întemeia o casă islamică ce poate face posibilă înflorirea unei societăți care stă departe de divergențe și controverse, Legea islamică a evidențiat drepturile și obligațiile fiecăruia dintre cei doi soți.

Drepturile soției asupra soțului

Referitor la drepturile soției asupra soțului ei este suficientă prezentarea câtorva dintre versetele și hadith-urile în care acestea au fost menționate.

Allah Preaînaltul a spus:

„[...] ci purtați-vă cu ele în cel mai bun mod! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe

care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:19]

De asemenea, Allah Preaînaltul a spus:

„[...] Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații au o treaptă peste ele [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:228]

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre voi este cel care este cel mai bun cu soția lui, iar eu sunt cel mai bun dintre voi cu soțiile mele.” [Ibn Majah]

De asemenea, Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun caracter, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” [At-Tirmidhi]

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Aveți teamă de Allah cu privire la soțiile voastre, pentru că le-ați luat (în grija voastră) de la Allah și vă este permisă intimitatea cu ele prin Cuvântul lui Allah (...)” [Muslim]

De asemenea, Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Un dreptcredincios nu trebuie să urască o dreptcredincioasă (soția lui);

dacă îi displace o caracteristică a ei îi va plăcea alta.” [Muslim]

Hakim ibn Mu‘awiyah Al-Qashiyriy a relatat de la tatăl său, **care a spus:**

„«O, Trimis al lui Allah, care este dreptul soției asupra soțului?» Profetul (ﷺ) a spus: «Să îi oferi mâncare, așa cum și tu mănânci și să îi oferi îmbrăcăminte, așa cum și tu te îmbraci (...)»” [Abu Dawud]

În același timp, trebuie să fim conștienți de faptul că perfecțiunea și absolutul nu îi aparțin decât lui Allah Preaînaltul.

Drepturile soțului asupra soției

Drepturile soțului asupra soției pot fi rezumate în versetele și hadith-urile de mai jos.

Allah Preaînaltul a spus, descriindu-**le pe soțiile bune și dreptcredincioase:**

„[...] Iar cele evlavioase [dintre femei] sunt ascultătoare și păzitoare [ale celor care trebuie păzite] în absența [soților lor], pe care și Allah le păzește. [...]”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:34]

Husein ibn Mehsin (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mătușa din partea tatălui mi-a spus: «Am mers la Trimisul lui Allah (ﷺ) cu niște treburi. Și m-a întrebat: «Ai soț?»»

Am spus: «Da.» El (ﷺ) a spus: «Și cum ești cu el?» Ea a spus: «Îl ascult, îl servesc și îi dau dreptul, în afară de ceea ce nu pot.» El (ﷺ) a spus: «Ai grijă de (relația ta cu) el, căci el este Raiul sau Iadul tău.»” [Al-Bukhari și Muslim]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat ca Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă femeia se roagă cele cinci (rugăciuni), ține post în luna ei (Ramadan), își protejează castitatea și ascultă de soțul ei, atunci i se va spune: «Intră în Paradis prin orice poartă dorești.»” [Ahmad]

‘Abd Allah ibn Abu Awf (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Atunci când Muadh ibn Jabal s-a întors din Sham, el s-a prosternat în fața Profetului (ﷺ), care i-a spus: «Ce este aceasta, o Muadh?» El a spus: «Am fost în Sham și i-am văzut (pe oameni) prosternându-se în fața episcopilor și patriarhilor și am vrut să fac la fel pentru tine.» Profetul (ﷺ) a spus: «Nu face aceasta. Dacă i-aș fi ordonat cuiva să se prosterneze în fața altcuiva în afară de Allah, le-aș fi ordonat femeilor să se prosterneze în fața soților lor. (Jur) Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul lui Mohammed! Nicio femeie nu își poate îndeplini datoria față de Allah până când nu își

îndeplinește datoria față de soțul ei. Dacă el dorește să întrețină relații cu ea, aceasta nu trebuie să refuze, chiar dacă se află pe o cămilă.” [Ibn Majah]

Divorțul în islam

În islam, căsătoria este un ritual binecuvântat și, datorită acestui fapt, acesta este interesat să întărească relația dintre cei doi parteneri. **Allah Preaînaltul a numit contractul matrimonial drept un „legământ sfânt”:**

„[...] și ele au primit de la voi legământ sfânt.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:21]

Cuvintele Profetului lui Allah (ﷺ) demonstrează același lucru. El (ﷺ) a spus:

„Cel care întoarce o soție împotriva soțului ei sau o sclavă împotriva stăpânului ei, nu este dintre noi...”
[Abu Dawud]

Deși căsătoria este binecuvântată și sacră în islam, divorțul este permis atunci când problemele dintre cei doi soți nu se mai pot rezolva. În acest caz, divorțul este soluția care previne trădarea conjugală și consecințele ei, precum necunoașterea exactă a membrilor familiei, apariția unor moștenitori neîndreptățiți care au acces la moștenire și a altora care au drept,

însă rămân nedreptățiți, precum și răspândirea depravării și a viciilor în societate. De asemenea, divorțul poate fi o soluție pentru familia care nu le poate oferi copiilor un mediu adecvat pentru educarea lor din cauza confruntărilor permanente existente între cei doi soți, ce se răsfrâng, în mod inevitabil, și asupra acestora.

Divorțul în islam este delimitat de prescripții precise și norme bine stabilite, astfel încât să nu se poată transforma într-un joc în mâna celor cu mai puțină minte. **Învățați au clarificat că divorțul poate fi considerat:**

1. obligatoriu atunci când cei doi judecători (**reprezentanții fiecărui**

partener), stabilesc că există un dezacord total între cei doi soți și hotărâsc divorțul. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă vă temeți de o pricină între ei doi [cei doi soți], atunci trimiteți un arbitru din neamul lui și un arbitru din neamul ei. Dacă voiesc ei [arbitrii] împăcarea, Allah va readuce înțelegerea între ei [cei doi soți]. Allah este Al-‘Alīm, Al-Khabīr [Atoatecunoscător, Bineștiutor].” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:35]

2. nepermis – în cazul divorțului nejustificat. Aceasta este ceea ce

încearcă Satana să facă, după cum a spus Trimisul lui Allah (ﷺ):

„Iblis (**Satana**) își așază tronul pe apă, apoi își trimite armatele sale (**să creeze neînțelegeri**) și cei mai apropiați de el în rang sunt cei mai iscușiți în crearea neînțelegerilor. **Unul dintre ei vine și spune: «Am făcut așa și așa...»**, iar el **spune: «Nu ai făcut nimic.»** Apoi vine altul dintre ei și spune: **«Nu m-am lăsat până când nu l-am separat pe un soț de soția lui.»** Atunci Iblis se apropie de el și îi spune: **«Ai făcut o treabă bună.»**”
[Muslim]

3. permis— atunci când, de exemplu, soția are un caracter rău, deși soțul

trebuie să aibă răbdare cu ea, mai ales dacă au copii.

Desfacerea căsătoriei la cererea soției (khula)

Atunci când viața de cuplu nu este întemeiată pe înțelegere și iubire, liniștea și compasiunea dintre cei doi soți se transformă în suferință și nefericire, mai ales dacă unul dintre ei are sentimente negative față de partenerul său. Însă, în situații de acest gen, islamul îndeamnă la răbdare și îndurare. **Allah Preaînaltul spune:**

„[...] ci purtați-vă cu ele în cel mai bun mod! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe

care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.”[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:19]

Dacă situația a ajuns să fie insuportabilă, iar soțul nu își mai agreează soția, el o poate divorța, iar dacă soția nu îl mai agreează, atunci ea are dreptul să ceară desfacerea căsătoriei prin intermediul khula.

În acest caz, ea trebuie să îi plătească soțului contravaloarea zestrei și celelalte cheltuieli legate de căsătorie. Această prevedere este o exprimare absolută a dreptății, având în vedere faptul că soțul este cel care i-a dat mahr-ul (zestrea) și a suportat

cheltuielile aferente căsătoriei. **Allah Preaînaltul a spus:**

„[...] Și nu vă este îngăduit să luați înapoi nimic din ceea ce le-ați dăruit [soțiilor], doar dacă se tem amândouă părțile că nu vor fi în stare să împlinească Poruncile lui Allah. Iar dacă vă temeți că nu veți putea împlini Poruncile lui Allah, atunci nu este nici un păcat ca ea să se răscumpere cu ceva. [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [2:229](#)]

Scopul islamului este de a proteja demnitatea oamenilor și societatea per ansamblu de toate relele. Conviețuirea unui bărbat cu o femeie pe care nu o iubește sau conviețuirea unei femei cu

un bărbat pe care nu îl iubește poate conduce la comiterea de lucruri nepermise, mai ales dacă nu au o credință puternică (care să îi împiedice să facă aceasta). Astfel, este acceptată despărțirea celor doi drept soluție, așa cum spune Allah Preaînaltul:

„Iar dacă cei doi se despart, atunci Allah poate să-i înzestreze pe amândoi cu dărnicia Sa. [...]” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 4:130]

Consecințele libertății sexuale

Islamul a interzis adulterul, considerându-l unul dintre păcatele majore, așa cum a interzis și toate cele care conduc la acesta.

Saiyd Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus[13]: „Islamul și-a propus să elimine comportamentul sexual animalic prin care o persoană ajunge să nu mai facă diferența între oameni. Și-a propus să întemeieze o familie durabilă și nu o relație care se termină după primul contact sexual. Își dorește să stabilească relații interumane bazate pe sentimente nobile, în care inimile, sentimentele și trupurile celor doi soți se unesc. Ei își trăiesc viața împreună și împărtășesc aceleași speranțe, dorindu-și un viitor în comun. Noua generație este crescută într-o astfel de atmosferă, sub protecția ambilor parteneri și într-o manieră adecvată. În legătură cu aceasta, islamul prescrie o

pedeapsă mare pentru adulter, care este descris ca o decădere animalică ce distruge toate aceste semnificații și scopuri nobile. Acesta transformă ființa umană într-un animal, ce nu face diferența între două femei sau între doi bărbați. Tot interesul său este centrat pe satisfacerea propriei nevoi sexuale imediate. În spatele acestei plăceri (și al acestui tip de relație) nu se află în niciun caz punerea bazelor vieții și a continuității pe Pământ. Ea nu este caracterizată prin voința de a produce ceva pozitiv și nici nu este urmată de consecințe benefice și sentimente reale, pentru că afectivitatea și sentimentele presupun continuitate prin natura lor. Aceasta este diferența

dintre poftele sexuale, pasiune și sentimentele adevărate. Mulți nu fac diferența între ele și devin astfel confuzi în această privință. Ceea ce mulți consideră a fi iubire este de fapt o pasiune fugară! Islamul nu-i interzice individului să își exprime emoțiile naturale și nici nu le consideră a fi impure, ci, dimpotrivă, le sistematizează, le purifică și le ridică deasupra nivelului pasiunii animalice. Adulterul și în special prostituția nu au astfel de valori și sunt departe de toate sentimentele, emoțiile și manierele etice, precum și de sentimentul continuității unei relații. Islamul consideră prostituția a fi cel mai murdar act social. Această practică

degradează omul și îl aduce la nivelul unui animal. De fapt, multe animale au o viață socială organizată și nu se confruntă cu problemele rezultate din prostituție prezente în unele societăți.”

Să vedem care sunt unele dintre consecințele inevitabile ale răspândirii adulterului într-o societate:

1. răspândirea epidemiilor și a bolilor grave care nu afectează doar persoana implicată, ci societatea per ansamblu.
Allah Preaînaltul spune:

„Și nu vă apropiați de preacurvie, căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea.”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 17:32]

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„O, muhajirun, ați putea fi testați cu cinci lucruri și caut adăpost la Allah să nu trăiți pentru a le vedea: imoralitatea nu va deveni atât de răspândită încât să fie cunoscută în mijlocul oamenilor fără ca (aceștia) să fie afectați de plăgi și infecții dureroase, care nu au fost cunoscute între predecesorii lor. Ei nu înșală la greutate și măsură, fără să fie loviți de foamete, calamități grave și asupra conducătorilor lor. Aceștia nu vor reține din zakāh sau din averea lor, fără ca ploaia să fie reținută din cer, iar dacă nu ar fi fost animalele, nu ar fi plouat deloc. Ei nu își vor încălca legământul cu Allah și cu Mesagerul Său (ﷺ), fără ca Allah să le dea puterea

inamicilor acestora să îi conducă și să le ia ceea ce dețin. În cazul în care conducătorii lor nu vor conduce conform Cărții lui Allah și nu vor căuta tot binele din ceea ce Allah a revelat, Allah îi va face să lupte unii împotriva altora.” [Ibn Majah]

Persistența în vicii și depravare înlătură onoarea și mândria unui individ și îl transformă într-un animal al cărui interes este exclusiv satisfacerea dorințelor. Consecința este sărăcirea, deoarece își cheltuiește totul (bani, timp, efort) pentru a-și satisface poftele și dorințele ilicite. Astfel, rezultatul este remușcarea în această viață și pedeapsa în Viața de Apoi. De asemenea, ea scurtează viața

individului deoarece aceste vicii dăunează sănătății și grăbesc moartea.

2. creșterea numărului copiilor ilegitali, care sunt privați de o creștere normală și de grija unor părinți iubitori. Drept rezultat, acești copii nu au parte de îndrumarea corespunzătoare în viețile lor, părinții adevărați fiind singurii care îi pot îndruma pe copii într-un mod corect. În consecință, acești copii cresc nerespectând normele societății din cauza privațiunilor la care sunt supuși. În lucrarea sa, Copii fără familie, Anna Freud face referire la tulburările psihologice de care suferă copiii din orfelinat ce nu pot fi vindecate de

specialiști psihiatrici decât printr-un efort imens [\[14\]](#).

3. răspândirea afecțiunilor psihologice precum teama, anxietatea, sentimentul de inferioritate și vinovăție, scăderea stimei de sine, toate acestea fiind o consecință a întreținerii relațiilor sexuale ilicite. **Allah Preaînaltul spune:**

„Și printre Semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și în aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiește.” [Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, [30:21](#)]

4. dezordinea sexuală duce la dezordine morală. Este binecunoscut faptul că banii îi ispitesc pe oameni să facă rău și îi ajută să atragă și să captureze victime. În același fel, atunci când iubitorii de plăceri ilicite nu mai au bani, ei devin capabili să comită orice tip de infracțiune pentru a-și satisface dorințele. Astfel de indivizi ajung să fure, să înșele, să mintă, să fraudeze sau să mituiască, etc. Nu le pasă de unde își procură banii, chiar dacă aceasta este în detrimentul altora.

5. societățile în care este răspândit adulterul vor fi pedepsite de către Allah Preaînaltul, așa cum a spus Trimisul lui Allah (ﷺ):

„Comunitatea mea se va afla într-o stare de bunăstare atât timp cât nu se practică zina (**adulterul**) și nu apar copii ilegitalimi, iar dacă au apărut copii ilegitalimi, Allah va coborî în mod iminent Pedepsa Sa asupra oamenilor.” [Ahmad]

Concluzie

Am prezentat în această carte câteva aspecte cu privire la perspectiva islamică asupra sexului, din dorința de a-l ajuta pe cititor să înțeleagă acest aspect important din viața omului. Am dorit, de asemenea, să facem cunoscute reglementările islamului cu privire la satisfacerea nevoii sexuale și ridicarea

ei la rangul de act de supunere și adorare – astfel încât, dacă se satisface în modalitățile acceptate de Legea islamică, musulmanul este răsplătit.

Am intenționat ca cele prezentate să fie, de asemenea, un stimulant pentru o mai bună cunoaștere a islamului, care cuprinde totalitatea aspectelor generale și particulare ale vieții lumești a individului, precum și pe cele ale Vieții de Apoi, după moartea sa. Dacă un musulman își dorește cu adevărat Răsplata lui Allah, răsplata lui nu se va termina odată cu moartea sa, ci va continua și după aceasta.

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Atunci când moare un om, faptele sale s-au încheiat, **în afară de trei**: o caritate care se perpetuează, știința de care încă beneficiază oamenii și un fiu dreptcredincios care se roagă pentru el.” [Muslim, Abu Dawud, At-Tirmidhi și An-Nasa’i]

De asemenea, Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel care cheamă oamenii la urmarea unei practici bune va avea o răsplată asemenea celui care o va urma, fără ca aceasta să scadă cu ceva din răsplata lui.” [Muslim, An-Nasa’i și Ibn Majah]

Printre dovezile care arată că islamul are o referință pentru orice, indiferent

cât de neînsemnat ar fi, este și hadith-ul lui Salman (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„Văd că însoțitorul vostru (Profetul Mohammed ﷺ) vă învață tot, chiar și cum să vă faceți nevoile.» El a spus: «Da, într-adevăr. Mesagerul lui Allah (ﷺ) ne-a interzis să ne îndreptăm către qiblah (direcția de rugăciune) în timp ce urinăm sau defecăm, să ne curățăm cu mâna dreaptă, să folosim mai puțin de trei pietre atunci când ne curățăm, sau să folosim un os sau bălegar pentru a ne curăța.»” [Ibn Majah]

Consider că este potrivit să menționez afirmația unui învățat occidental în Drept. Dr. Hopkins, doctor în filosofie

la Universitatea Harvard, care vorbește despre reglementările islamice și modul în care acestea cuprind toate aspectele ce îl privesc pe om în lucrarea sa „Spiritul politicii internaționale”:

„Dezvoltarea și progresul țărilor islamice nu urmează modelul Occidental care susține că religia nu are putere de decizie în viața cotidiană a individului și în sistemul legislativ și politic. Dimpotrivă, omul trebuie să găsească sursele dezvoltării și ale progresului în religie. Unii se întrebă dacă sistemul islamic poate genera idei noi și emite reglementări independente, care să corespundă cu cerințele vieții contemporane.

Răspunsul la această întrebare este:

Da. Sistemul islamic este pregătit să evolueze din punct de vedere intern și, mai mult, islamul este mai bun decât alte sisteme similare în ceea ce privește abilitatea sa de progres. Cu toate acestea, problema nu se află în lipsa mijloacelor prin care islamul să poată progresa, ci, de fapt în absența dorinței de a le utiliza. Consider că sunt îndreptățit să afirm că reglementările islamice cuprind totalitatea principiilor necesare succesului.”

Ce poate fi mai mareț decât această religie, care îndrumă omul de-a lungul etapelor vieții sale și reglementează totalitatea chestiunilor care îl privesc. O religie ce are astfel de calități ar

trebui urmată de către musulmani cu toată ființa lor. Aceștia ar trebui să îi cheme și pe alți oameni să o urmeze, astfel încât și aceștia să aibă parte de învățăturile sale. Nemusulmanii ar trebui să studieze islamul, lăsând deoparte subiectivitatea și ideile preconcepute, precum și să se informeze cu privire la virtuțile și aspectele sale frumoase. Islamul este cheia atingerii bunăstării și a înlăturării răului din societate.

[1] N.t. – a spune Subhān Allah (Slavă lui Allah!)

[2] N.t. – a spune Allahu Akbar (Allah este Preamăreț!)

[3] N.t. – a spune Al-hamdu lillah (Laudă lui Allah!)

[4] N.t. – a spune Lā ilāha ill-Allah (Nu există altă divinitate în afară de Allah!)

[5] Manhaj at-Tarbiyah al-Islamiyyah, vol. 2, pag. 218-219

[6] N.t. – o sumă de bani sau anumite bunuri pe care femeia are dreptul să le pretindă de la viitorul ei soț la încheierea căsătoriei

[7] N.t. – acoperămintele prescrise de Legea Islamică

[8] N.t. – pentru care el nu este mahram

[9] N.t. – ceea ce este, de altfel, valabil și pentru bărbați în egală măsură

[10] N.t. – nuditatea

[11] N.t. – o sumă de bani sau anumite bunuri pe care femeia are dreptul să le pretindă de la viitorul ei soț la încheierea căsătoriei

[12] N.t. – o uqiyah este o unitate de măsură pentru aur sau argint

[13] În lucrarea „Dhilāl al-Qur‘an”

[14] Mohammed Qutb, Omul între materialism și islam